

Nýggj saft- og mineralvatnsfabrik.

EG havi bygt eina nýggja mineralvatnsfabrik á Abbatrø, har fabrikerað verður ymisk slag av limonadu og citrónvatni. Eisini fabrikeri eg saft, sum í handlunum verður nevnd:

Farvað-húsholdningssaft.

Saftin er vælsmakkandi og góð í allar mátar. Hon verður at selja allastaðni í Føroyum hjá keypmanninum.

Havið flát við, tá til keypa, tí saftin verður seld í leysum. Prísurin fer ikki yvir 1 kr. 10 oyr. liturin.

Virðingarmest

Hans Jacob Jacobsen.

Kríggið í Abessiníu.

Fyrst í vikuni ljóðaði frá ótorum bardögum. Sunnunáttina søgdu Abessiníarar at hava gjørt stórt álöp á Italiámen við Adua og ríkið teir burtur; men longu sunnudagin frættist, at Italiámen hövdu tikið byin. So hava tíðindini gingið alla vikuna; men tá tær flestu frásagnirnar koma yvir Italiu, so eru tær ógviliga ólítili. Tí eru menn nú farnir at halda, at ikki man gangast Italiámonnum so væl, sum teir vilja vera við, og at t. d. Adua ikki er tikið enn.

Í gjár stóð stórir bardagi við byin Aksum. Abessiníararnir vóru við undirlutan at byrja við og vóru farnir at víkja; men so kom meira manning teim til hjálpar, og nú vórð tað Italiámen, ið máttu víkja, og Abessiníararnir

vunnu stóran sigur. Tvær italiðskar flágvumaskinir vóru skotnar, og ein hópur av «litaðum» italiðskum hermonnum fór yvir til Abessiníararnar.

Í Geneve eru teir samdir um, at øll vóruðforla til Italiu skal gerast ólóglig, so leingi, Italiámen fara fram við harðskapi móti Abessiníu. Berti Eysturriki og Ungarn vóru ímóti hesi avgerð, og tað vakti miklan harm í Geneve, at hesi bæði lond, ið hava notið eina mest gott av sambandsráðnum, skuldu ganga ímóti tí.

Ongland er fyri álvara farið at hugsa um at steingja Sueskanaluna.

Menn halda, at kríggið væl kann koma at vara í fleiri ár.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Børnehaven er aaben hver Søndag.

Mannsskaði.

Tá «Karin» kom um Kappan kom eldur í maskinrúmið, atvoldin var ein motorlampe, ið eksploderaði — Tað eyðnaðist mannigini at fáa slókt; men tveir menn brendu seg undir hesum arbeiði. Annar teirra, Símun P. Viðberg, ið var sonur bestamansins og bert 14 ára gamalur var so illa brendur, at vakjast mátti uppi yvir honum alla tíðina, til teir komu heim. Sunnudagin tá skipið kom á Klakksvík vóru teir brendu mennir fardir á sjúkrahúsið. Tysmorgunin doyði hin ungi Símun, og vit kunnu øll huga okkum til, at tað, at doyggja av brandsárum má vera ein ræðuligur deyði. Hinum manningum, ið skæða fekk, Niels Holm, av Argjum, stendur til bata.

„Anana“

kom úr Grønlandi á Havnina miðvikudagin. Veðan er gott 800 tons. Ógviliga ójávnt var úrslitið fyri útiróðrabátunum: hin besti hevði veitt 65 tons og hin, ið minst hevur, 19 tons, teir

Vinningsbýti.

5 % vinningsbýti fyri 1934 verður gildið á skrivstovu okkara móti at innsenda vinningslepar.

P/i Skipafelagið Føroyar.

flestu bátarnir hava veitt millum 20 og 40 tons, og 5 hava meir enn 40 tons. Peningúrslitið fyri hvønn bátin (4 menn) kemur sostatt at liggja millum knapt 3600 og gott 1200 kr.

Fólkatingevalið.

Tað er komið í «spargament», at sjálvstýrisflokkurin og vinnuflokkurin skulu ganga saman til fólkatingvalið — sum rímligt kann vera.

Lytterforeningen

hevði fund í Havn hóskvöldið og gjørdi av fyri álvara at fara í hærnað móti motoróljóði o. o., ið hevur verið til hindurs fyri góðum radiosambandi.

Fótbóltsleikur

var seinasta sunnudag í Sorvági millum Sorvingar og hitt nýstovnaða bóltfelagið í Havnini, Bóltfelag Skotfelagsins. Havnarmenn sluppu betur frá hesum leiki, enn væntast kundi; teir taptu: 5—2.

Í morgin skal B. S. royna seg móti Havnar Bóltfelag og móti einum liði av Argja- og Velbastaðmonnum. Næsta sunnudag væntast Sorvingar til Havnar at spæla móti B. S.

ÚR SUDUROY

LOVEN og dens Tjenere paa Færøerne.

AF HANS JACOB POULSEN
ØRAVÍKARLÍÐ
VII.

Hr. Dommer Filip Hansen har dømt mig skyldig i at have nedsat Grænspele paa Fru Jacobsens Areal. Jeg skal altsaa have gjort Forsøg paa at tilvende mig Jord, som ikke tilkommer mig.

For en Mand som mig, der altid har næret den dybeste Respekt for de i Loven hjemlede Rettigheder — ikke mindst Ejendomsrettighederne — føles det meget deprimerende at være blevet dømt skyldig i at have sat Pæle ind paa en andens Ejendom.

Enhver vil kunne forstaa, at dette falder saa meget tungere for Brystet, da det er en notorisk Kendsgerning, at Hr. Landinspektør Petersens Paastand, som danner Grundlaget for Dommerens Standpunkt, er i aaben Strid med tinglæste Skøder og gjivne Vidneudsagn samt forskellige skriftlige Erklæringer fra Personer, som ved Forsteaaendes Kendskab til Forholdene virkelig er i Stand til at give autentiske Oplysninger vedrørende Grænsforholdene, og særlig naar man husker paa, at Petersen ikke respekterer de i Skoderne angivne Udgangspunkter, som er Vejen af 1884 o. s. v.

Et Par Vidners Udtalelser og Erklæringer er allerede gengivet. Som Slutningen i Dokumentationen af Rigtigheden af denne Hr. Dommerens Kendelse tillader jeg mig til det øvrige at føje følgende Erklæringer af to af de nærmeste Naboer til Stridens Genstand:

«Vi undertegnede erklærer herved paa Tro og Love og under Eds Tilbud, at der hvor Landinspektør Petersen har nedsat Pæle, der skal angive Grænseskel mellem Kristine Jacobsens (å Hotelinum) og H. J. Poulsens Grundarealer i Tveraa, hverken er eller har været Mark eller Skel i Jorden af nogen Art, der kan betegnes som Grænseskel mellem de to Arealer. Det eneste og rigtige Grænseskel, der har været mellem disse, er Grøften, der ligger Nordøst for Hotellets Vej.

Det bemærkes, at jeg, Bager Georg Lindberg, har boet og gaaet der i over 20 Aar og jeg, Olaf Michelsen, i over 30 Aar.

Tveraa, den 5. August 1935.
Georg Lindberg. Olaf Michelsen.»

Jeg havde som tidligere anført anbragt mine Grænspele i

Overensstemmelse med denne Erklæring og de i de forrige Artikler citerede Skøder og Erklæringer m. m.

Men alligevel blev mine Pæle ved Fogedforretning fjernede og ved Dom kendt ugyldige samtidig som samme Dom har ændret Markeskellet til Fordel for Anklagerinden, stridende imod lov hjemlede Skøder, Vidneudsagn m. m.

Da dette Sagsøgerindens saaledes tilkendte Stykke af det mig ifølge foranstaaende Dokumentation fra kompetent og autorativ Side faktisk tilhørende Areal maatte forrykke dettes Grænse ind paa Georg Lindbergs Grundstykke, kan jeg tænke mig, at mine ærede Læsere som en logisk Konsekvens deraf vil spørge, om Hr. Lindberg ikke har gjort Indsigelse herimod.

Nej, det har han ikke gjort. Men Grunden dertil er alt andet end flatterende for d'Herr «Rettens» Haandhævere, hvilket fremgaar af følgende

Erklæring:

«Da jeg undertegnede ejer det mod H. J. Poulsens Grundareales nordvestlige Side grænsende Areal, undlader jeg ikke at erklære, at Landinspektør Petersen har nedsat Pæle, der skal angive Skellet mellem mig og mine Naboer, ind paa min fra Forstanderskabet for Frodebo Sogns Kommune erhvervede, tilskødte, tinglyste retmæssige Ejendom baade mod Sydøst og Sydvest uden at respektere de i Skoderne angivne Maal og Udgangspunkter samt de af mig udviste Skel.

Jeg var fast besluttet paa at protestere. Men da Sagen mod J. H. Poulsen fik et saa opsigtsvækkende og forbausende Udfald — skønt vi vidste, at han stod med Retten i Haanden — ansaa jeg det for haabløst at protestere paa min Ret mod Uretten.

Tveraa, d. 5. August 1935.
Georg Lindberg.»

Hvor er vi henne, naar man kan møde et saadant Maal af Mistillid til Lovens Tjenere og Retfærdighedens Haandhævere?

Desværre aabner dette Spørgsmaal trostesløse Perspektiver.

Man køber et Stykke Jord eller Grundareal af Kommunens Ejendom. Forstanderskabet opmaalet Arealet og udsteder Skødet, der indeholder baade Længde- og Breddemaal samt Fladeindhold og Markeskel. Man betaler og erholder Skødet som lovmæssigt Dokument paa Ejendommen. Man sender Skødet til Dommeren for at tinglyse og derved erhverve fuld Beskyttelsesret. Skødet bliver tilbagesendt, og man betaler derfor. Om nogle Aar fremsætter de samme Lovens

Måling Tapet Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

Tjenere og Haandhævere den Paastand, at Skoderne ikke indeholder Maal, ja ikke yder Vejledning for, hvad man har købt, og det skønt Skoderne selvfølgelig er ordret indført i Retsbogen med Opgivelse af baade Længde- og Breddemaal samt Markeskel.

Dette er den Beskyttelsesret, Dommer Filip Hansen har ydet de tinglyste Skøder. Er ikke hermed Grundlaget for al Ejendomsret paa Færøerne rykket bort? Mon det ikke er i Strid med al dansk Retspleje? Herimod maa alle Færinger, en for alle og alle for en staa sammen, staa som Værg for den Bølge af Uretfærdighed, der synes at bruse over Landet.

Jeg maa med Harm vedgaa, at Hr. Lindberg havde Grund til at blive nedslaaet og deprimeret paa Retfærdighedens Vegne ved at erfare den Behandling, jeg havde faaet. Men dette er ikke den eneste Grund for hans Opgivelse af at protestere og gøre sit Krav gældende overfor Retten om at erholde det Areal, som tilkom ham ifølge hans Skøde.

I Aktskrivelsen gengives Hr. Petersens Paastand og Forklaring vedrørende Opmaalingen af Lindbergs og andres Arealer med disse Ord:

«Opmaalingen» af Sagsøgerindens, Sagsøgtes og Lindbergs Areal er sket saaledes, at Sagsøgerindens Areal er opmaalt efter de i Marken staaende Skel (fuldstændig i Strid med Sandheden. H. J. P.), medens Lindberg har krævet Opmaaling i Henhold til sit Skøde, hvad der er sket.»

Ikke et Ord er Sandhed i dette, jfr. Erklæringen.

Men Hr. Dommer Filip Hansen antog denne Hr. Petersens i Strid med Sandheden gjivne Erklæring eller Forklaring for rigtig og uangribelig!

(Det er interessant i rekapitulerende Punkter at faa opstillet Hr. Filip Hansens «Helteroller» for ikke at sige Meriter i denne Sag, hvilket jeg vil gøre i næste Artikel.)

Túnatos.

Óli: Nú, hin rádni, fara tit aftur at stilla Gjármann í ár? Dánjal: Forbrendari enn so! Óli: Tú lýgur maður, hvønn tál Dánjal: Ikki veit eg; men eg havi sæð Bóndans hest fyri Krísjans flokksmanns borgum. Óli: Hvat mundi hann hava í kvittanum har?

Dánjal: Tað er óluksálígt, so spurin tú ert! Rossakeyp sjálvsagtt!